

KHI MÙA THU TỚI

Hôm nay, 25 tháng 9, tôi chợt nhớ Đinh Hùng, người có những bài thơ (nhất là thơ 7 chữ) du dương, đầy ắp nhạc điệu, bậc nhất Việt Nam!

Không phải vì ngày 25/9 là sinh nhật hay ngày "ra đi" của thi sĩ, hoặc đó là ngày có một sự kiện quan trọng trong cuộc đời thi sĩ. Giả sử là vì trước đây 2 ngày, 23/9, là ngày thu về! Đinh Hùng có nhiều câu thơ – thu tuyệt đẹp. Những "Vàng thu sắp sửa làm thương nhớ... Chiều thu, nắng đọng hàng mi biếc" (Truyện Lòng), "Nụ cười em gửi gió thu bay... Mùa thu lọt giữa vòng tay khép (Hương)". Những "Gió mùa thu sớm bao dư vị...", "Đà Giang nghiêng nửa khóm thu buồn... Nghẹn ngào từng tiếng nấc thu không (Sóng nước đồng chiêm), v.v.

Chao ôi là thơ! Chao ôi là nhạc!

Nhưng hôm nay, tôi nhớ Đinh Hùng, không phải vì một câu thơ đầy nhạc tính mà vì một câu hỏi (bình thường) của ông: "Thu về, em đã gặp thu chưa?", câu đầu trong bài "Nụ cười thương nhớ" của ông.

*"Thu về, em đã gặp thu chưa?
Giải nước trường giang lạnh mấy bờ?
Thoảng bóng hoa buồn in lối cũ,
Dặm đường mơ tưởng bước em xưa.*

*Tôi mãi tìm thu mấy bữa nay,
Mới nên sầu mộng, nhớ nhung này.
Tưởng trong thao thức, lòng giăng gió
Đều nói cùng em: Yêu lắm thay!*

.....

*Nước buồn cũng bởi mắt em xanh,
Hồ biển rung rung biếc mấy thành?
Em tự phương trời, thu gọi lại
Nụ cười thương nhớ, nét đan thanh."* **–[Đinh Hùng]**

Vâng, thu về đã 2 ngày rồi, "tôi mãi tìm thu mấy bữa nay" nhưng không thấy thu đâu! Khi đầu ngày hôm kia (23/9): ngày đầu thu, nơi tôi ở, đã là một vàng nắng. Vàng từ sáng đến chiều tối. Khởi từ 13°C buổi sớm lên đến 26°C buổi trưa. Hôm qua, 24/9, còn "kinh

khủng" hơn: 28°C Paris, 33°C Biarritz (Tây–Nam)! Hôm nay, dự đoán sẽ bớt nóng tí, nhưng "nóng" thì vẫn "nóng".

Những cái nhiệt độ đó, những khoảng trời xanh đó. Khiến cho mấy hôm nay, sáng ngày là một đầu xuân nhưng trưa, chiều đã sang hạ đỏ!

Hôm qua, chiều thu 19h30, tôi ngồi ăn thịt nướng ngoài vườn, áo polo, quần short. Nhưng cuộc đời không "đẹp sao", như một câu hát! Bởi vì tôi nhớ... mùa thu! Nhất là những ngày thu chớm.

Nếu cứ như thế này hoài, làm sao tôi "đi tìm lại thời gian (và không gian) đã mất" của những ngày "khi mùa thu tới" năm xưa...?!

Khi mùa thu tới
và H.

*Khi mùa...
mới chớm vào thu,
Đưa nhau: mây thấp, sương mù, về đây
Trên sân ga nhỏ đầu ngày,
Mưa nghiêng nghiêng bám bờ vai học trò.*

*Khi ngày...
rớt nắng vàng tơ,
Bâng khuâng góc phố, ngẩn ngơ đầu hè
Môi cà phê, mắt cà phê,
Hương len sợi khói bay về quán xưa.*

*Khi đàn...
buông những âm thừa,
Ru người yên nhé, giấc trưa nồng nàn
Tiếng rừng khua lá đưa sang,
Tiếng chim khúc khích cọt vang đầu cành.*

*Khi ngồi...
đổi bóng thân canh,
Lòng xưa kỷ niệm ra trăm nẻo đường
Theo thu, mưa tả tơi trường
Theo mưa, vóc hạc chỉ còn xương mai.*

*Khi trời...
cũng bắt đầu say*

*Nên mây hư ảo quanh vai tình sầu
Nên qua từng sợi tóc nhầu
Thấy lung linh "đóa mộng đầu " thuở nao!*

*Khi lòng...
bước nhỏ xôn xao
Cánh tay thiên cổ, ơn nhau đời đời.*

*Khi đêm...
chăn gối cong người
Là thu chết đứng bên ngoài khe song!*

BP
9/2004 – 9/2021

Cách đây 2 năm, tôi đã phổ nhạc bài thơ này, tặng một ông bạn, chủ nhân "Đêm Màu Hồng – Virginia" (nơi "cũng" có những mùa thu tuyệt đẹp!) nhân chuyến Mỹ du tham dự cuộc "mini" họp mặt của khoảng 50 cựu sinh viên Đại Học Khoa Học Sài Gòn (đẹp lắm!), do chủ nhân ĐMH tổ chức!

Bạn nghe nhé: <https://youtu.be/PCcuwd-PpBo>

Nguồn: Internet eMail by bp chuyển